भार्य्यावन्तः क्रियावन्तः सभार्य्या गृहमेधिनः । भार्य्यावन्तः प्रमोदन्ते भार्य्यावन्तः श्रियान्विताः ।
सखायः प्रविविक्तेषु भवन्त्येताः प्रियम्वदाः । पितरो धर्म्मकार्य्येषु भवन्त्यार्त्तस्य मातरः । २०२०
कान्तारेष्वपि विश्रामो जनस्याध्वनिकस्य वै । यः सदारः स विश्वास्यस्तस्माद्दाराः परा गतिः ।
संसरन्तमपि प्रेतं विषमेष्वेकपातिनं । भार्य्यैवान्वेति भर्त्तारं सततं या पतिव्रता ।
प्रथमं संस्थिता भार्य्या पतिं प्रेत्य प्रतीक्षते । पूर्व्वं मृतञ्च भर्त्तारं पश्चात्साध्व्यनुगच्छति ।
एतस्मात्कारणाद्राजन्पाणिग्रहणमिष्यते । यदाप्नोति पतिर्भार्यामिह लोके परत्र च ।
आत्मात्मनैव जनितः पुत्र इत्युच्यते बुधैः । तस्माद्भार्य्यां नरः पश्येन्मातृवत्पुत्रमातरं । २०२५
भार्य्यायां जनितं पुत्रमादर्शेष्विव चाननं । ह्लादते जनिता प्रेत्य स्वर्गं प्राप्येव पुण्यकृत् ।
दह्यमाना मनोदुःखैर्व्याधिभिश्चातुरा नराः । ह्लादन्ते स्वेषु दारेषु घर्म्मार्ताः सलिलेष्विव ।
सुसंरब्धोऽपि रामाणां न कुर्य्यादप्रियं नरः । रतिं प्रीतिञ्च धर्म्मञ्च तास्वायत्तमवेक्ष्य हि ।
आत्मनो जन्मनः क्षेत्रं पुण्यं रामाः सनातनं । ऋषीणामपि का शक्तिः स्रष्टुं रामामृते प्रजां ।
प्रतिपद्य पदा सूनुर्धरणीरेणुगुण्ठितः । पितुराश्लिष्यतेऽङ्गानि किमस्त्यभ्यधिकं ततः । २०४०
स त्वं स्वयमभिप्राप्तं साभिलाषमिमं सुतं । प्रेक्षमाणं कटाक्षेण किमर्थमवमन्यसे ।
अण्डानि बिभ्रति स्वानि न भिन्दन्ति पिपीलिकाः । न भरेथाः कथन्नु त्वं धर्म्मज्ञः सन् स्वमात्मजं ।
न वाससां न रामाणां नापां स्पर्शस्तथाविधः । शिशोरालिङ्ग्यमानस्य स्पर्शः सुनोर्यथासुखः ।
ब्राह्मणो द्विपदां श्रेष्ठो गौरिष्टा चतुष्पदां । गुरुर्गरीयसां श्रेष्ठः पुत्रः स्पर्शवतां वरः ।
स्पृशतु त्वां समाश्लिष्य पुत्रोऽयं प्रियदर्शनः । पुत्रस्पर्शात्सुखतरः स्पर्शो लोके न विद्यते । २०४५
त्रिषु वर्षेषु पूर्णेषु प्रजाताऽहमरिन्दम । इमं कुमारं राजेन्द्र तव शोकविनाशनं ।
आहर्त्ता वाजिमेधस्य शतसङ्ख्यस्य पौरव । इति वागन्तरीक्षे मां सूतकेऽभ्यवदत्पुरा ।
ननु नामाङ्कमारोप्य स्नेहाद्ग्रामान्तरं गताः । मूर्द्ध्नि पुत्रानुपाघ्राय प्रतिनन्दन्ति मानवाः ।
वेदेष्वपि वदन्तीमं मन्त्रग्रामं द्विजातयः । जातकर्म्मणि पुत्राणां तवापि विदितं तथा ।
अङ्गादङ्गात्सम्भवसि हृदयादधिजायसे । आत्मा वै पुत्रनामासि स जीव शरदः शतं । २०५०
जीवितं त्वदधीनं मे सन्तानमपि चाक्षयं । तस्मात्त्वं जीव मे पुत्र सुसुखी शरदां शतं ।
त्वदङ्गेभ्यः प्रसूतोऽयं पुरुषात्पुरुषोऽपरः । सरसीवामले त्मानं द्वितीयं पश्य वै सुतं ।
यथाह्याहवनीयोऽग्निर्गार्हपत्यात्प्रणीयते । तथा त्वत्तः प्रसूतोऽयं त्वमेकः सन् द्विधाकृतः ।
मृगावकृष्टेन पुरा मृगयां परिधावता । अहमासादिता राजन् कुमारी पितुराश्रमे ।
उर्व्वशीपूर्व्वचित्तिश्च सहजन्या च मेनका । विश्वाची च घृताची च षडेवाप्सरसावराः । २०५५
तासां सा मेनका नाम ब्रह्मयोनिवराप्सराः । दिवः सम्प्राप्य जगतीं विश्वामित्रादजीजनत् ।
सा मां हिमवतः प्रस्थे सुषुवे मेनकाऽप्सराः । अवकीर्य्य च मां याता परात्मजमिवासती ।
किन्नु कर्म्माशुभं पूर्व्वं कृतवत्यन्यजन्मनि । यदहं बान्धवैस्त्यक्ता बाल्ये सम्प्रति च त्वया ।